Թ. ՏԱՐԻ 2575 ԹՈՒՂԿԱՆ ՀԱՅՈՑ 15 ՆԱՒԱՍԱՐԴ 4385 25 ՕԳՈՍՏՈՍ 1892 15 ՄԷՖԷՐ 1310 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ

20 ՓԱՐԱ.

ՀԱՄԱՌ ԿԱՄ ՈՐ ԵՒ ԻՑԷ ԴՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Գալաթիա, Կ. Պոլիս

دسته ادارهسی غزتهسی آرهولك عدهلطه عدهلیدرلر

Direction du journal AREVELK
Galata, CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

Քաղաքական եւ Ազգային

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱԺԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ համար	Տարեկան դրամական ադծար	150
» »	Վեցամսեայ » »	75
» »	Ութամսեայ » »	40
Օսար երկիրներէ	Տարեկան Ֆռանք	56
» »	Վեցամսեայ »	28
Ընտիր թուղթի վրայ մասնաւոր տպագր.	Տարեկան Օսմ. Ոսկի	2
Գնահատ թղթատարի ծախիւ միօրինակ	Դրուշ	50

Խմբագրութենէս ուղղուած նամակ կամ այլ գրութիւն եթէ չի տուիր։

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ. ՊՈԼԻՍ, ՕԳՈՍՏ. 25/6 ՄԵՊՏ. 1892

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆԸՆԿԵՐՔ

ՁԱՐՏԱՐԱՊԵՏՔ Ի Կ. ՊՈԼԻՍ

Ժամանակ մը հիւանդ կը դարմանէին այնպիսի բժիշկներ որք բժշկական վարժարանէ մը վկայեալ չէին։ Մարդկութեան մեծագոյն մասը ցայն վայրը դարմանուած էր այնպիսի բժիշկներէ որք վկայական չունէին։ —պատճառ մը չէր սակայն որ այնպիսի զեղծում մը չարունակուէր, և ինչպէս ամեն քաղաքակիրթ երկրաց մէջ, Թուրքիոյ մէջ եւս այսօր կը պատժուին անոնք որ առանց վկայագրի, առանց արտօնագրի բժշկութիւն ի գործ կը դնեն։

Բժշկաց վրայ սոյն օրինաւոր խստութեան ի գործ դրուած ժամանակ, փաստաբանք կը չարունակէին պատժական և քաղաքային դատեր ստանձնել՝ առանց իրաւագիտական վարժարանէ կամ դատական իշխանութենէ վկայագիր կամ արտօնագիր ունենալու։ Ի՛նչ անմիջեր ազատուած, ի՛նչ խոշոր դատեր վատնուած էին մինչեւ այն աստն՝ առանց վկայեալ փաստաբաններու ալակերտութեան։ Բայց հակառակը նոյնչափ ստոյգ էր. ուստի հասարակաց կարծիքն այսօր կը պահանջէ, ինչպէս և դատական իշխանութիւնն, որ ուրիշի դատն ստանձնող մարդն վկայեալ ըլլայ, այնպիսի դատերու մէջ մանաւանդ որք մարդկային կենաց և մարդկային ազատութեան խնդիրներու կը վերաբերին։

Կարգն եկած է որ ամենքս ալ նոյն խստապահանջութիւնը յուսենենք մեր առնները կամ մեր գրացւոյն առները, պանդոկներն, աքսբրէսները չունող ճարտարապետներուն, կամ չինութեան գործն ստանձնող ձեռնարկուներուն, և ամեն անոնց դէմ որք՝ հիւան, առաղնագործ, որմնադիր կամ քարակոփ բանին կամ գործին բերմամբ կը կոչուին չենքեր կառուցանել Կ. Պոլսոյ մէջ։

Եւ իրաւ, ժողովուրդն ընդհանրապէս այնքան զիւրին գործ մը համարած է ճարտարապետութիւնն, որ ամենուն զարմացած չէ տեսնելով որ ոչ-լիչ ֆէլճ մը, երեկի հիւանը, կամ համէմ ասլճ մը, երեկի որմնադիրը, կամ խոշէ մը, երեկի քարակոփը, չենք մը վրան առնու, նոյն իսկ առանց ճարտարապետի կամ երկրաչափ-գծագրիչի (չէոմէ) միջամտութեան, բանւորներն՝ երեկի և այս աւուր իւր արհեստակիցները գլուխը ժողվէ, և առն մը չինէ, երբեմն մեծ բազմայարկ տուներ։ Օրին մէկն ալ կը լսենք որ կեանքին մէկ գրքի երես չտեսած այս պարզ արհեստաւոր, «լոկ փորձառութեան չնորհիւ», եղեր է ճարտարապետ։

Իրաւ, փորձառութիւնը մեծ բան է։ Գիտութիւնն իսկ չատ անգամ ոչ այլ ինչ է բայց եթէ փորձառութենց հաւաքածոյն։ Բայց թո՛ղ լթէ առանց տեսականի փորձառականը կրնայ ցաւալի կերպիւ թերի կէտեր ունենալ, տգիտութեան հետ չատ անգամ աւելի վտանգաւոր թերութիւն մը կը խառնուի գործին, չահամոյութիւն։

Քանի որ Կ. Պոլսոյ մէջ բազմամարդութիւնը, մանաւանդ երեւելիք կամ երերուն բազմութիւնը կ'ուէլնայ, չենքեր և գլխաւորապէս քարուկիր կամ աղիւսաչէն չենքեր բարձրացնելու մեծ պէտք մը դգալի եղած է, որ ի Կ. Պոլիս ժամանակիս ամենէն չահաւոր գործերէն մին կը նկատուի։ Այս պէտքին գոհացում կուտան հակայ չենքեր որք չորս կողմերնիս կը բարձրանան նաւահանգստին երկու կողմերն, ի Բերա, Գատրգիւղ, Պոլսոյ ինչ ինչ կողմերը, Մաքրիգիւղ, Կղզիները, Վոսփոր, այն ամեն կէտերու վրայ զորս հանրային զգացումը կամ գործոց պահանջմունք նախասիրական վայրեր դարձուցած են ժամանակէ ի վեր։ Մարդ ընդհանրապէս հոգ կը տանի այն տան չինութեան զոր իւր բնակութեան կը սահմանէ։ Բայց չենքերու մեծագոյն մասն իբրև չահու միջոց կը կառուցուի (էտթ, «էթէրէ)։ Կալուածատէրը ճարտարապետի մը հետ կը սակարկէ, ճարտարապետը ձեռնարկուի մը հետ, երբեմն սա ևս՝ անդին աւելի չահաւոր գործ մ'ունենալով՝ երրորդի մը հետ կը համաձայնի։ Ճարտարապետ, ձեռնարկու, և ձեռնարկուի փոխանորդ, ամենքն ալ պէտք է բան մը չահին։ Ուստի, հոգ կը տարուի չենք կառուցանելու ոչ այնքան արուեստին և առողջութեան կամ ապահովութեան պահանջմանց համաձայն, այլ ըստ կարի քիչ ծախիւք մէջտեղ հանելու չահախնդրութեամբ։

Այս պատճառաւ ահա կը տեսնենք մեծ չենքեր որք պահանջեալ ամրութիւնը չունին, և քիչ ժամանակէն ծանր նորոգութենց կը կարօտին։ Բարեբախտութիւն մ'է որ այս նորօրինակ ածան «քարուկիր»ները չենելու սկսուելէն ի վեր Կ. Պոլսոյ մէջ ծանր երկրաշարժ մը տեղի չունեցաւ, ապա թէ ոչ՝ հասուն պատուղներ չատ կան։ Այս պատճառաւ ահա կը տեսնենք մէկ աղիւսով բարձրացած պատեր, և և ո՛չ թէ միայն վերի, այլ և վարի յարկի պատեր, որք իրենց կարողութենէն չատ աւելի ծանր բեռ մը կրելու կոչուած են, թէպէտ պատին հաստութեան մասին ձեր աչքը խաբելու համար տան ճակատին վրայ խոշոր քարեր, կամ չաղախէ յօրինեալ քարաձեւ կոյտեր գրած են։ Այս պատճառաւ է որ չատ չենքերու մէջ զուտ չաղախ (խոշ) քիչ կը գործածեն, և աւազի տեղ հող կը դնեն, կամ փուռ ալիւնկերու փուչին։ Խագիւղի աղիւսին տեղ Ֆերիգիւղի անուռդ ճանչուած սակաւ աղիւսը կը գործածեն, և ուր որ մեքենայն առաջ եկած չարիք մ'ԷՐ։ ուստի, պատահանաստուածութիւնը կը ծանրանայ չինողներուն և հսկողներուն վրայ, և ինչպէս առաջի օրինաց ճարտարապետը պատասխանատու է, հեռադրաշարժ կը լինեը իմանալ այս առթիւ թէ ճարտարապետի մը իւր ստանձնած չենքն ուրիշի մը վտանգած ըլլալը գիտնք կ'ազատէ պատասխանատուութենէ, կամ գոնէ կը թեթեւցնէ իւր յանցանքը։ Զարիքէն ալ քանի որ երեսին բարիք կը ծագի, յուսալի է՝ չնորհիւ Կայսերական հոգածութեան՝ որ թէպէտ Պաշըի արկածին հրապարակային քննութեամբ և գատաստանաւ չատ մը թերութիւնք ու պատասխանատուութիւնք ճշդուին, նչատակուին, և ուրիշ անգամ այնպիսի արկածներ յառաջ չգալու համար հանրային և անհատական կարգի մէջ ամեն միջոցներ ձեռք առնուին օրինաւոր եւ արդուական։

Ի պատիւ հայ ճարտարապետաց կարելի է ըսել որ թէպէտ անոնցմէ ոմանք բանւորներուն իրաւունքն ուսումնասիրելով գէշ համբաւ հանած են, թէպէտ իրենց յոյն պաչտօնակից ոմանց չափ նոր և սիրուն ոճով չենքեր չեն կրցած չինել բայց ընդհանրապէս հայ ճարտարապետներու կառուցած չենքերն աւելի հաստատուն և ամուր գտնուած են քան ուրիշներու չինածը։ Բայց երբ Պալեաններու և Սերվերեաններու հրաշակերտներն աչքերնուս առջեւ բերինք (հինգերուն մէջ), չենք կրնար ըսել թէ գեղեցկութիւն, չնորհ, ճաշակ, գեղարուեստ՝ ի միս բան՝ թերացած ըլլայ հայ ճարտարապետներուն ընդհանրապէս։ Իրաւ, ամեն հայ ճարտարապետ եւրոպեան հաստատութիւններէ վկայական չունին և չեն ունեցած։ Բայց չատեր ծնաւած են մեծ վարպետներու։ Պալեան կարապետ և Սերվերեան Ամիրայք եւրոպայէն բերել տուած էին ընծիր արուեստագէտներ և առաջնակարգ վարպետներ, որոց խորհուրդներուն հետեւելէ զատ, անոնց միջոցով լաւ արհեստագէտներ հասուցած են, և իրենց զաւակներն ու պարագայներն եւրոպա ղրկելով, ճչմարիտ ճարտարապետներ պատրաստելու հոգ տարած են։ Երանի՛ թէ հիմակուան նոր ճարտարապետներն ալ նոյն հին վարպետներուն չափ մարդ հասցնելու փոյթն ունենային։ Ցոյնք և իտալացիք Կ. Պոլսոյ մէջ իւրացուցած են մէկ մեծ մասն չինութեանց գործին, յորում հայ ճարտարապետք, ձեռնարկուք և բանւորք աւելի մեծ բաժին մ'ունեին յառաջագոյն։ Այսր պատճառն է որ մերիններուն ճաշակն և գործունէութիւնն հիմակ առաջուան չափ չեն հանելուր։ Հայ վարպետներն «արուեստական ոճ» չունին և հայ բանւորները ծոյլ են կ'ըսուի։ Այս ամբաստանութիւններն արդեամբ հերքել պէտք է, և խորհելով թէ կալուածատիրութիւնը դեռ ևս մեծ ապահովութեամբ կը տիրապետուի, ուրիշ հոգի մը իր հոգին խառնուած, ուրիշ հոգի մը իր հոգւոյն մէջ։

Բայց իր սէրն այնքան երկչոտ էր որքան յարգալից, կը վախնար զայն գուշակել տալու, անո՛ր մանաւանդ որ առարկան էր այդ սիրուն։ փակուած կը պահէր զայն իր սրտին ամենէն խորը, կը ծածկէր զայն ինչպէս ագահը կը ծածկէ իր գանձը։

Մահի-Մաթրլէն, որ, ինքն ալ, գաղտաբար կը սիրէր երիտասարդը, այլ որ ինքնինքը կը պաշտպաներ տակաւին այս տիրացող զգացման դէմ, գուշակո՞ծ էր իր սիրուիլը։ Գուցէ։ Բայց ինչ բան որ խուսափած էր մանկամարդ աղիկէն, նըշմարուած էր Բլէնհոյմի կոմսէն և կոմսուհէն։ երկուքն ալ հակակած էին ինչ որ Ծօթժ Նոթիէ կը կարծէր այնքան ծածուկ պահած ըլլալ, և նչմարած էին թէ երիտասարդն այնքան անտարբեր չէր վարժուհիին նկատմամբ որքան կուզեր կարծեցնել տալ։

Առտու մը, մէկ քանի օր ետք դպնելի այն դասէն զոր վարժուհին տուած էր իր սանուհիներուն այնքան ուշագիր, Պ. տը Բլէնհոյն ուսումնասիրութենց սբրահն ելլալ, ուր գտաւ Ծօթժ Նոթիէն որ կ'ուսարեր կոմսին և իր ձեռամբ յօրինուած նոր չարժիչի մը գծագրութիւնը։ Մեքենային բոլոր մասերն ալ նկարուած էին։

—Վաղուընէ իսկ պիտի կրնանք բոլոր մասերն յանձնել մեքենագէտին, ըսաւ կոմսը։

—Այո, պարոն։ Ինամով քննեցի բոլոր կտորները և գրեթէ ապահով եմ հաշիւներուս մէջ բնաւ չի սխալիլնուս։

—Երէկ գործարան գացիք, յարեց Պ. տը Բլէնհոյն, սիկառէթ մը վառելով, օրուան մէկ մասն հոն անցուցիք, գոհ մնացի՞ք։

—Այո, պարոն կոմս, չինութիւնները փափագածնին պէս յառաջ կերթան, մեքենայները զետեղելու կը սկսին։ երրորդը տեղը դրուելու իսկ ներկայութենանս։

—Ձեր կարծիքն ի՞նչ էր երկու փոխադարձներուն վրայ։

—Բաւական խօսակցեցայ հետերնին։ ապահով եղայ թէ կատարեալապէս տեղեակ են իրենց արհեստին։ ակռից զատ, ուսեալ են։ արդէն երկուքն ալ նախկին աշակերտներ են Շարլոնի վարժարանին։

—Ափսկա ելաչխաւորութիւն մըն է։ ահա գանոնք ընտելացա պատճառը։

—Համոզուած եմ թէ գոհ պիտի մնաք անոնցմէ, պարոն կոմս։

—Օ՛հ, չէ թէ գիս գոհացունելու են, այլ այն ճարտարագէտն օրուն պիտի յանձնեմ գործարանին տնօրէնութիւնը։

—Ձեր բազմաթիւ յարաբերութիւններուն չնորհիւ, պարոն կոմս, դիւրաւ պիտի գտնէք գործարանին տնօրէնը, բայց կարծեմ աղէկ պիտի ըլլայ եթէ անմիջապէս գործի սկսի։ վարձուած գործաւորներն ամեն կողմէ պիտի գան հաւաքին։ լաւ կըլլայ եթէ գործարանին տնօրէնը կարենայ ինք ընտրելը պաչտօնեայներն և առաջին հրամանները տայ անոնց։ Մեկ ամիսէն, պարոն կոմս, չատ չատ մ'ետ չաքաթէն, եթէ ուզէք, գործարանը չարժման մէջ պիտի ըլլայ, բոլոր մեքենայները պիտի բանին և կարելի պիտի ըլլայ պատասխանել Թղթի այն բազմաթիւ խնդրանքներուն որք ամեն օր կ'ընդունուին։

—Այդ ամենը մտածեցի ես, երեսատարդ բարեկամս, պատասխանեց Պ. տը Բլէնհոյն սիրուն ժպտիով մը։ բայց ստիպողական բան մը չկայ տակաւին։ այսօր-հանդերձ ձեզ հանդարտեցունելու համար պէտք է ըսեմ թէ մեր գործարանին տնօրէնը հարկ չկայ փնտռելու, գտած եմ զայն, ձեռքիս տակն է, և երբ ատենը գայ, պաչտօնի պիտի սկսի։

—Ուրեմն, պարոն կոմս, խնդրեմ նեղութենէք ըրած դիտողութիւններուս։

—Բայց, սիրելի Ծօթժ, ձեր իրաւունքն էր, և ասիկա կ'ապացուցանէ թ'րչափ կը հետաքրքրիք այս ձեռնարկով։ Անկեղծօրէն ըսէք, Ծօթժ, մեր ըրած փորձերուն նայելով, կը կարծէ՞ք որ յաջողի մեր թուղթը։

—Կատարելապէս, պարոն կոմս։

—Ձեր գաղափարով գոյանալիք զուտ չահը ո՞րչափ կրնայ ըլլալ։

—Առաջին տարին քառասուն հազար ֆրանք, մեծ տարիներն ալ երրորդ մաս մը աւելի։

—Ապահո՞վ էք ձեր թուանշաններուն վրայ։

—Այո, պարոն կոմս։ Սակայն, այդ չահէն պէտք է հանել տնօրէնին թոշակը։

—Բնականաբար, քանի որ ձեր հաչիւներուն մէջ չի գրիք զայն։ Ի՞նչ պիտի ըլլայ տնօրէնին թոշակը, Ծօթժ։ Այս մասին ձեր կարծիքն առնել կ'ուզեմ, որ բաւական փափուկ է։

(Շարունակելի)

ԱՅԼԻՒՆՉ Է ԲԱՅՑ ԵԹԷ ՓՈՐՁԱՌՈՒԹԵԱՆՑ հաւաքածոյն։ Բայց թո՛ղ լթէ առանց տեսականի փորձառականը կրնայ ցաւալի կերպիւ թերի կէտեր ունենալ, տգիտութեան հետ չատ անգամ աւելի վտանգաւոր թերութիւն մը կը խառնուի գործին, չահամոյութիւն։

Քանի որ Կ. Պոլսոյ մէջ բազմամարդութիւնը, մանաւանդ երեւելիք կամ երերուն բազմութիւնը կ'ուէլնայ, չենքեր և գլխաւորապէս քարուկիր կամ աղիւսաչէն չենքեր բարձրացնելու մեծ պէտք մը դգալի եղած է, որ ի Կ. Պոլիս ժամանակիս ամենէն չահաւոր գործերէն մին կը նկատուի։ Այս պէտքին գոհացում կուտան հակայ չենքեր որք չորս կողմերնիս կը բարձրանան նաւահանգստին երկու կողմերն, ի Բերա, Գատրգիւղ, Պոլսոյ ինչ ինչ կողմերը, Մաքրիգիւղ, Կղզիները, Վոսփոր, այն ամեն կէտերու վրայ զորս հանրային զգացումը կամ գործոց պահանջմունք նախասիրական վայրեր դարձուցած են ժամանակէ ի վեր։ Մարդ ընդհանրապէս հոգ կը տանի այն տան չինութեան զոր իւր բնակութեան կը սահմանէ։ Բայց չենքերու մեծագոյն մասն իբրև չահու միջոց կը կառուցուի (էտթ, «էթէրէ)։ Կալուածատէրը ճարտարապետի մը հետ կը սակարկէ, ճարտարապետը ձեռնարկուի մը հետ, երբեմն սա ևս՝ անդին աւելի չահաւոր գործ մ'ունենալով՝ երրորդի մը հետ կը համաձայնի։ Ճարտարապետ, ձեռնարկու, և ձեռնարկուի փոխանորդ, ամենքն ալ պէտք է բան մը չահին։ Ուստի, հոգ կը տարուի չենք կառուցանելու ոչ այնքան արուեստին և առողջութեան կամ ապահովութեան պահանջմանց համաձայն, այլ ըստ կարի քիչ ծախիւք մէջտեղ հանելու չահախնդրութեամբ։

Այս պատճառաւ ահա կը տեսնենք մեծ չենքեր որք պահանջեալ ամրութիւնը չունին, և քիչ ժամանակէն ծանր նորոգութենց կը կարօտին։ Բարեբախտութիւն մ'է որ այս նորօրինակ ածան «քարուկիր»ները չինելու սկսուելէն ի վեր Կ. Պոլսոյ մէջ ծանր երկրաշարժ մը տեղի չունեցաւ, ապա թէ ոչ՝ հասուն պատուղներ չատ կան։ Այս պատճառաւ ահա կը տեսնենք մէկ աղիւսով բարձրացած պատեր, և և ո՛չ թէ միայն վերի, այլ և վարի յարկի պատեր, որք իրենց կարողութենէն չատ աւելի ծանր բեռ մը կրելու կոչուած են, թէպէտ պատին հաստութեան մասին ձեր աչքը խաբելու համար տան ճակատին վրայ խոշոր քարեր, կամ չաղախէ յօրինեալ քարաձեւ կոյտեր գրած են։ Այս պատճառաւ է որ չատ չենքերու մէջ զուտ չաղախ (խոշ) քիչ կը գործածեն, և աւազի տեղ հող կը դնեն, կամ փուռ ալիւնկերու փուչին։ Խագիւղի աղիւսին տեղ Ֆերիգիւղի անուռդ ճանչուած սակաւ աղիւսը կը գործածեն, և ուր որ մեքենայն առաջ եկած չարիք մ'ԷՐ։ ուստի, պատահանաստուածութիւնը կը ծանրանայ չինողներուն և հսկողներուն վրայ, և ինչպէս առաջի օրինաց ճարտարապետը պատասխանատու է, հեռադրաշարժ կը լինեը իմանալ այս առթիւ թէ ճարտարապետի մը իւր ստանձնած չենքն ուրիշի մը վտանգած ըլլալը գիտնք կ'ազատէ պատասխանատուութենէ, կամ գոնէ կը թեթեւցնէ իւր յանցանքը։ Զարիքէն ալ քանի որ երեսին բարիք կը ծագի, յուսալի է՝ չնորհիւ Կայսերական հոգածութեան՝ որ թէպէտ Պաշըի արկածին հրապարակային քննութեամբ և գատաստանաւ չատ մը թերութիւնք ու պատասխանատուութիւնք ճշդուին, նչատակուին, և ուրիշ անգամ այնպիսի արկածներ յառաջ չգալու համար հանրային և անհատական կարգի մէջ ամեն միջոցներ ձեռք առնուին օրինաւոր եւ արդուական։

Ի պատիւ հայ ճարտարապետաց կարելի է ըսել որ թէպէտ անոնցմէ ոմանք բանւորներուն իրաւունքն ուսումնասիրելով գէշ համբաւ հանած են, թէպէտ իրենց յոյն պաչտօնակից ոմանց չափ նոր և սիրուն ոճով չենքեր չեն կրցած չինել բայց ընդհանրապէս հայ ճարտարապետներու կառուցած չենքերն աւելի հաստատուն և ամուր գտնուած են քան ուրիշներու չինածը։ Բայց երբ Պալեաններու և Սերվերեաններու հրաշակերտներն աչքերնուս առջեւ բերինք (հինգերուն մէջ), չենք կրնար ըսել թէ գեղեցկութիւն, չնորհ, ճաշակ, գեղարուեստ՝ ի միս բան՝ թերացած ըլլայ հայ ճարտարապետներուն ընդհանրապէս։ Իրաւ, ամեն հայ ճարտարապետ եւրոպեան հաստատութիւններէ վկայական չունին և չեն ունեցած։ Բայց չատեր ծնաւած են մեծ վարպետներու։ Պալեան կարապետ և Սերվերեան Ամիրայք եւրոպայէն բերել տուած էին ընծիր արուեստագէտներ և առաջնակարգ վարպետներ, որոց խորհուրդներուն հետեւելէ զատ, անոնց միջոցով լաւ արհեստագէտներ հասուցած են, և իրենց զաւակներն ու պարագայներն եւրոպա ղրկելով, ճչմարիտ ճարտարապետներ պատրաստելու հոգ տարած են։ Երանի՛ թէ հիմակուան նոր ճարտարապետներն ալ նոյն հին վարպետներուն չափ մարդ հասցնելու փոյթն ունենային։ Ցոյնք և իտալացիք Կ. Պոլսոյ մէջ իւրացուցած են մէկ մեծ մասն չինութեանց գործին, յորում հայ ճարտարապետք, ձեռնարկուք և բանւորք աւելի մեծ բաժին մ'ունեին յառաջագոյն։ Այսր պատճառն է որ մերիններուն ճաշակն և գործունէութիւնն հիմակ առաջուան չափ չեն հանելուր։ Հայ վարպետներն «արուեստական ոճ» չունին և հայ բանւորները ծոյլ են կ'ըսուի։ Այս ամբաստանութիւններն արդեամբ հերքել պէտք է, և խորհելով թէ կալուածատիրութիւնը դեռ ևս մեծ ապահովութեամբ կը տիրապետուի, ուրիշ հոգի մը իր հոգին խառնուած, ուրիշ հոգի մը իր հոգւոյն մէջ։

Բայց իր սէրն այնքան երկչոտ էր որքան յարգալից, կը վախնար զայն գուշակել տալու, անո՛ր մանաւանդ որ առարկան էր այդ սիրուն։ փակուած կը պահէր զայն իր սրտին ամենէն խորը, կը ծածկէր զայն ինչպէս ագահը կը ծածկէ իր գանձը։

Մահի-Մաթրլէն, որ, ինքն ալ, գաղտաբար կը սիրէր երիտասարդը, այլ որ ինքնինքը կը պաշտպաներ տակաւին այս տիրացող զգացման դէմ, գուշակո՞ծ էր իր սիրուիլը։ Գուցէ։ Բայց ինչ բան որ խուսափած էր մանկամարդ աղիկէն, նըշմարուած էր Բլէնհոյմի կոմսէն և կոմսուհէն։ երկուքն ալ հակակած էին ինչ որ Ծօթժ Նոթիէ կը կարծէր այնքան ծածուկ պահած ըլլալ, և նչմարած էին թէ երիտասարդն այնքան անտարբեր չէր վարժուհիին նկատմամբ որքան կուզեր կարծեցնել տալ։

Առտու մը, մէկ քանի օր ետք դպնելի այն դասէն զոր վարժուհին տուած էր իր սանուհիներուն այնքան ուշագիր, Պ. տը Բլէնհոյն ուսումնասիրութենց սբրահն ելլալ, ուր գտաւ Ծօթժ Նոթիէն որ կ'ուսարեր կոմսին և իր ձեռամբ յօրինուած նոր չարժիչի մը գծագրութիւնը։ Մեքենային բոլոր մասերն ալ նկարուած էին։

—Վաղուընէ իսկ պիտի կրնանք բոլոր մասերն յանձնել մեքենագէտին, ըսաւ կոմսը։

—Այո, պարոն։ Ինամով քննեցի բոլոր կտորները և գրեթէ ապահով եմ հաշիւներուս մէջ բնաւ չի սխալիլնուս։

—Երէկ գործարան գացիք, յարեց Պ. տը Բլէնհոյն, սիկառէթ մը վառելով, օրուան մէկ մասն հոն անցուցիք, գոհ մնացի՞ք։

—Այո, պարոն կոմս, չինութիւնները փափագածնին պէս յառաջ կերթան, մեքենայները զետեղելու կը սկսին։ երրորդը տեղը դրուելու իսկ ներկայութենանս։

—Ձեր կարծիքն ի՞նչ էր երկու փոխադարձներուն վրայ։

—Բաւական խօսակցեցայ հետերնին։ ապահով եղայ թէ կատարեալապէս տեղեակ են իրենց արհեստին։ ակռից զատ, ուսեալ են։ արդէն երկուքն ալ նախկին աշակերտներ են Շարլոնի վարժարանին։

—Ափսկա ելաչխաւորութիւն մըն է։ ահա գանոնք ընտելացա պատճառը։

—Համոզուած եմ թէ գոհ պիտի մնաք անոնցմէ, պարոն կոմս։

—Օ՛հ, չէ թէ գիս գոհացունելու են, այլ այն ճարտարագէտն օրուն պիտի յանձնեմ գործարանին տնօրէնութիւնը։

—Ձեր բազմաթիւ յարաբերութիւններուն չնորհիւ, պարոն կոմս, դիւրաւ պիտի գտնէք գործարանին տնօրէնը, բայց կարծեմ աղէկ պիտի ըլլայ եթէ անմիջապէս գործի սկսի։ վարձուած գործաւորներն ամեն կողմէ պիտի գան հաւաքին։ լաւ կըլլայ եթէ գործարանին տնօրէնը կարենայ ինք ընտրելը պաչտօնեայներն և առաջին հրամանները տայ անոնց։ Մեկ ամիսէն, պարոն կոմս, չատ չատ մ'ետ չաքաթէն, եթէ ուզէք, գործարանը չարժման մէջ պիտի ըլլայ, բոլոր մեքենայները պիտի բանին և կարելի պիտի ըլլայ պատասխանել Թղթի այն բազմաթիւ խնդրանքներուն որք ամեն օր կ'ընդունուին։

—Այդ ամենը մտածեցի ես, երեսատարդ բարեկամս, պատասխանեց Պ. տը Բլէնհոյն սիրուն ժպտիով մը։ բայց ստիպողական բան մը չկայ տակաւին։ այսօր-հանդերձ ձեզ հանդարտեցունելու համար պէտք է ըսեմ թէ մեր գործարանին տնօրէնը կարծ չկայ փնտռելու, գտած եմ զայն, ձեռքիս տակն է, և երբ ատենը գայ, պաչտօնի պիտի սկսի։

—Ուրեմն, պարոն կոմս, խնդրեմ նեղութենէք ըրած դիտողութիւններուս։

—Բայց, սիրելի Ծօթժ, ձեր իրաւունքն էր, և ասիկա կ'ապացուցանէ թ'րչափ կը հետաքրքրիք այս ձեռնարկով։ Անկեղծօրէն ըսէք, Ծօթժ, մեր ըրած փորձերուն նայելով, կը կարծէ՞ք որ յաջողի մեր թուղթը։

—Կատարելապէս, պարոն կոմս։

—Ձեր գաղափարով գոյանալիք զուտ չահը ո՞րչափ կրնայ ըլլալ։

—Առաջին տարին քառասուն հազար ֆրանք, մեծ տարիներն ալ երրորդ մաս մը աւելի։

—Ապահո՞վ էք ձեր թուանշաններուն վրայ։

—Այո, պարոն կոմս։ Սակայն, այդ չահէն պէտք է հանել տնօրէնին թոշակը։

—Բնականաբար, քանի որ ձեր հաչիւներուն մէջ չի գրիք զայն։ Ի՞նչ պիտի ըլլայ տնօրէնին թոշակը, Ծօթժ։ Այս մասին ձեր կարծիքն առնել կ'ուզեմ, որ բաւական փափուկ է։

(Շարունակելի)

ՄԱՄՈՒԼԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

Ա

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ԵՒ ՄԱՄՈՒԼԸ

Հայկական հարցի մասին խօսուած ատեն, մեր մտքին մէջ միշտ ծագում է առնում մի ուրիշ հարց, որ ինքն էլ ունի իր մեծ նշանակութիւնը, եւ որ ամենից առաջ պէտք է լուծուի, եթէ ուզում ենք հասկանալ հայկական հարցի էութիւնը։ Այդ հարցը հետեւեալն է։ Ինչպէ՞ս է, որ հայկական հարցը միայն Թուրքիայի հայերի հարց է, եւ ոչ Ռուսիայի հայերի հարց էլ։ Ինչպէ՞ս է, որ Ռուսիայի հայերը, որոնք ամենից առաջ ենթարկուած են ռուսական կառավարութեան ճնշումներին, որոնք ամենից առաջ զրկուած են իրենց ազգային դպրոցներից, եկեղեցիներից, ազգային կալուածներից, ազգային ամենայն կազմակերպութիւններից, ինչպէ՞ս է, որ Ռուսիայի հայերը ոչ մի անգամ չեն ապստամբել, ոչ մի անգամ չեն դիմել զէնքի, ոչ մի անգամ չեն ցանկացել անջատուել Ռուսիայից, ոչ մի անգամ չեն ունեցել ազգային ազատագրութեան գաղափարը, եւ ամենայն հաւատարմութեամբ ու հնազանդութեամբ կատարել են իրենց պարտաւորութիւնները։ Ինչպէ՞ս է, որ Ռուսիայի հայերը, որոնք ամենից առաջ ենթարկուած են ռուսական կառավարութեան ճնշումներին, որոնք ամենից առաջ զրկուած են իրենց ազգային դպրոցներից, եկեղեցիներից, ազգային կալուածներից, ազգային ամենայն կազմակերպութիւններից, ինչպէ՞ս է, որ Ռուսիայի հայերը ոչ մի անգամ չեն ապստամբել, ոչ մի անգամ չեն դիմել զէնքի, ոչ մի անգամ չեն ցանկացել անջատուել Ռուսիայից, ոչ մի անգամ չեն ունեցել ազգային ազատագրութեան գաղափարը, եւ ամենայն հաւատարմութեամբ ու հնազանդութեամբ կատարել են իրենց պարտաւորութիւնները։

Ահա այդ հարցի պատասխանը։

Ռուսիայի հայերը ոչ մի անգամ չեն ապստամբել, ոչ մի անգամ չեն դիմել զէնքի, ոչ մի անգամ չեն ցանկացել անջատուել Ռուսիայից, ոչ մի անգամ չեն ունեցել ազգային ազատագրութեան գաղափարը, եւ ամենայն հաւատարմութեամբ ու հնազանդութեամբ կատարել են իրենց պարտաւորութիւնները, որովհետեւ Ռուսիայի հայերը ունեցել են մի մեծ առաւելութիւն, որ Թուրքիայի հայերը չեն ունեցել։

ՄՇԱԿ

ՕՐԱԹԵՐԹ ՕՐԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ԹԱՐԱՆՑԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ԳԻՆ

Ամսական 3 ռուբլի, 3 ամսվան 8 ռուբլի, 6 ամսվան 15 ռուբլի, տարեկան 30 ռուբլի։

Արտասահման՝ տարեկան 40 ռուբլի։

Առանձին համարը 10 կոպեկ։

Հրատարակութեան գրասենեակը՝ Թիֆլիս, Ալեքսանդրեան հրապարակ, № 1։

Ընդունվում են բոլոր տեսակ յայտարարութիւնները՝ տողը 10 կոպեկ։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Ամսագրի խմբագրութիւնը ընդունում է հետևեալ հասցէով՝ Թիֆլիս, Ալեքսանդրեան հրապարակ, № 1։

Ամսագրի գները՝ Թիֆլիսում՝ տարեկան 6 ռուբլի, կէսամեայ 3 ռուբլի, երեքամեայ 1 ռուբլի 50 կոպեկ։

Գաւառներում՝ տարեկան 7 ռուբլի, կէսամեայ 3 ռուբլի 50 կոպեկ, երեքամեայ 1 ռուբլի 75 կոպեկ։

Արտասահման՝ տարեկան 8 ռուբլի, կէսամեայ 4 ռուբլի, երեքամեայ 2 ռուբլի։

Ամսագրի գները պէտք է ուղարկել ուղղակի խմբագրութեան անունով։

Ամսագրի գները կանխավճար են։

Ամսագրի գները կանխավճար են։

Ամսագրի գները կանխավճար են

ՀՐԱՇԵԱԼԻ ԵՒ ԿԵՆԱՑ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՆՕՐԱՀՐԱՇ ՊԱՐԻԶԻ ԵՒ ՄԵՐՁԸՆԹԱՑԻ

Ի ԳԱՄԱԳԼՈՒԽ Անգլ. Ոսկի 3,000,000. ՊԱՀԵՍՏԻ ԴՐԱՄ 10,695,969
ՀԱՍՈՑԹ 1891 ՏԱՐԻՈՑ 2,650,872

ՆՕՐԹՀՐԸՆ ԷՇԽԱՐՔ ԵՍ

ԴՐԱՄԱԳԼՈՒԽ Անգլ. Ոսկի 3,000,000. ՊԱՀԵՍՏԻ ԴՐԱՄ 4 056 9..
ՀԱՍՈՑԹ 1891 ՏԱՐԻՈՑ 1,076,800

Ընկերութիւնս պատրաստ ունենալով Միացեալ Գործակալութեան միջոցաւ հրդեհի դէմ ամէն կարգի վտանգաւոր ապահովագրութիւններ ի գործ կը գնեն չափաւոր գնով, և իրենց ցոյց տուած բաւական երաշխաւորութեամբ մեծ գումարներու ապահովագրողաց կրնան վստահաբար ձիրեք ներկայացնել. նաև իրը ապացոյց իրենց հաստատութեան, միայն հրդեհի ճիւղին համար մինչեւ ցարդ տուած տուժած գումարն 20,000,000 Անգլիական ոսկին կ'ուզեր

ԾՈՎԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԴՐԱՄԱԳԼԻՒԽ Անգլ. Ոսկի, 500,000

ՄԱՐԻԹԱՅՄ

ՊԱՀԵՍՏԻ ԴՐԱՄ Անգլ. Ոսկի 110,000

Ընկերութիւնս կ'ապահովագրէ չոգենաւուց և առագաստանաւուց մէջի ապրանքներն և գրասէնրարներն խիստ օգտակար պայմաններ։ Գնոց և այլոց վրայ տեղեկութիւն առնուլ ուզողք կրնան դիմել Գալաթիա Մէհմէտ Ալի փաշա խան գ. յարկի թիւ 22 և 22 Ա. սենեակներն, առ ԳԱՒՌԻԿ Յ. ՍԵՐՈԲԵԱՆ Գործակալ Կ. Պոլսոյ վերոյիշեալ երեք Ընկերութեանց

ԻԼԱՆ ՊԱՂԸ ՍԻՐԱՓՒԼԻՐԻ

Հավաքե Զըմըչկեզեք Օվաճըգ մէվգը-լէրինէ պուլունան ասաքիրի Շահանէ իչիւն մահալինճէ մէվգըի միւնագասատա պուլունան էրզագատան նանը ազիզին 31, գօհուն էթինին 86, սըղըր էթինին 48, սաաէնին 265, էրզին 73, Թուզը 30, սօղանըն 13, մամըն 105, սապօնըն 190, կաղը 100, հաթապը 4, չայիրին 27, սամանըն 5, չէքէրին 195, իւզիւմ 68, Ֆաուլեանըն 28, Մագկէր վէ մէվգըինտէ պուլունան ասաքիրի Շահանէ իչիւն նանը ազիզին 29, գօհուն էթինին 75, սըղըր էթինին 50, էրզին 73, սաաէնին 260, Թուզը 28, սօղանըն 11, մամըն 149, սապօնըն 189, կաղըն 59, հաթապըն 4 չայիրին 24, սամանըն 6, չէքէրին 190, իւզիւմ 63, Ֆաուլեանըն 29, Բաս մէվգըինտէքի ճիւնուտը ճէնապը միւլիքեանէ իչիւն նանը ազիզին 30, գօհուն էթինին 75, սըղըր էթինին 43, էրզին 77, սաաէնին 260, Թուզը 28, սօղանըն 13, մամըն 150, կաղըն 100, սապօնըն 185, հաթապըն 3, չայիրին 27, սամանըն 6, չէքէրին 195 իւզիւմ 68, Ֆաուլեանըն 30։ Բըզըլ քիւխէ մէվգըինտէքի ասաքիրի Շահանէ իչիւն նանը ազիզին 30, գօհուն էթինին 76, սըղըր էթինին 45, էրզին 75 սաաէնին 260, Թուզուն 27, սօղանըն 14, մամըն 140, կաղըն 100, սապօնըն 190, հաթապըն 3, չայիրին 25, սամանըն 5, չէքէրին 195 իւզիւմ 65, Ֆաուլեանըն 30 փարա ֆիյաթլար իլէ մահալի Թալիպլէրի էօհտէ էրինտէ օլտուղունտան պուլրաճա Թէնզիլը Ֆիւաթ իլէ իթթասլնա Թալիպ օլանլարըն մագամը Սէյրաաքերի լէվազիմաթը ումումիյէ տայիրէսինէ կէլմէլէրի։ Նօ. 25 2—3

Տայիրէի ասքերիեէ աքարաթընտան Լանկահ քէպիրտէ վագը գարադօլասնէք արասընդըն իչտ էսի ֆէյնե իսիվիչ օլտուղունտան, ենէնտուէն իսթիճարէ Թալիպ օլանլարըն Թարիխը իլանտէն իթթիպարէն աղօսթօս նիհահէթինէ գատար Մուհասպաթ տայիրէսի չիւպէի մահասուընտա միւրաճաաթ իթմէլէրի։

Նօ. 26 2—3

Նիգամիէէ սարամխանէ անպարընա 1 սէնէ զարֆընտա լիզուզը օյուտգա ալընմագ իւզրէ միւպայնա օյունճագ ինհկիվզ քէթէն էրտիկ իւչ եվրօբա եուն իրլիկինտէն մասմէլ մահ չուպուքլու քէսմէր չէրիսինէն պէհէր արշընը ճէտիսի 3 գրուչա վէ մօր թիրէտէն մասմէլ գօլանլըգ էնկի չէրիսին պէհէր արշընը ճէտիսի 2 գրուչ 2 բարաճա Թալիպի էօհտէսինէ օյուտ, աղօսթօսըն 26ընճը կիւնինէն գատար պէհէր կիւն միւնագասատա իճրա օլունարագ մէգգիւր կիւնէ գարըրը գաթիսի վերլէնէհկինէն իթթասլնա վէ երթէսի կիւնէ տասի 100ու 5 Թէնզիլինէ Թալիպ օլանլարըն մագամը Սէյրաաքերի լէվազիմաթը ումումիյէ տայիրէսինէ կէլմէլէրի։

Նօ. 27 2—3

Արտօնատէր Ո. ՏԱՄԱՏԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՈՐԲԱՆԵԼ Ի ՅՈՒԶԴԱՐ

ՃՇՄԱՐԻՏ

ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX

ԵՒ ՀԱՆԱՍՄԱՆԱԿ ՉՈՐԻՆ, ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ ԸՍՏ ԴԵՂԱՏԵՒԻՆ D. GUILLIÉ

Ի ՁԵՌՆ ՏՈՂՈՒԹԻՒՆ PAUL GAGE FILS, ԱՒԱԶԱԿԱՐԳ ԴԵՂԱՏՈՒՐԻ

Միակ տեղն այս դեղին, 9, rue de Grenelle — St — Germain, à Paris

Ամենահին զանազան ներիները յառաջ կը բերեն իրենց յատուկ հիւանդութիւնները որ աշխարհի են, ոմանք առողջապահական սովորութենէ, այլ հաղիւ, կլիմայէ եւ բարեխառնութենէ բնութենէ։

Ի Թուրքիա, այդ հիւանդութիւններն են գլխատապակ փսփսոցի, լեարդի եւ աղիքաց բորբոքումներ բարեխառնութիւնի այցառութիւնի, ճանճառնդի եւ ժանտատենդի, ախոռատենդի, բանի, եւ ծնունդեան համառարուի, կրիպ եւ ինֆլուէնցա։

Այս ծանր հիւանդութիւնի, որոշուի մանաւանդ ճարեի եւ տպատացիները կը վարակին՝ միեւնոյն օդերնիւրթիւնի օրօքը, յանուն բանի պեղչեն գոնէր եւ այս ոդրայի ամպոռծութիւն գրիչ միայ վտանգի կ'ենթարկի հիւանդաց կեանքը։

Հիւանդութիւնը սկսելուն պէս իրը պէտք առաջին կերպուած մէջ եւ միանգամայն զօրացնել լուծողականներով, բարեխառնից կղզիացմներ դալու կ'ելնեն եւ մեծ կրնար վերոխառնուելի առեան մէջ։ մարդոցական ուղիներ կը զօրանան, սխտանի ժոխտոնութենէ բուճաւորի պղպեղայծրեն կը բարձրացնի եւ կը բարձրացնի ազդեցութիւնը կը բարձրացնի, ստամոքը կանոնաւոր այս երկրի ամոդրաւ հիւանդութենէ, որ պէտք յանախագէպ են եւ պէտք ցաւագարը։

Այսման փախադրի արդիւնքը մեծ կրնայ ըլլալ եթէ հասնի ճշդութեան ժամուն եւ հիւանդը ստանայ ճշդութեան դեղ